

Prejudiciálne otázky

1. Nemal by sa pojem priemerný spotrebiteľ podľa smernice 2005/29/ES ⁽¹⁾ chápať ako riadne informovaný, primerane pozorný a obozretný spotrebiteľ – z dôvodu jeho pružnosti a neurčitosti – formulovať s prihliadnutím na najlepšie vedecké poznatky a skúsenosti a teda odkazovať nielen na klasické poňatie *homo oeconomicus*, ale aj na poznatky najnovších teórií o obmedzenej racionalite, ktoré preukázali, že jednotlivci často konajú tak, že obmedzujú objem potrebných informácií a prijímajú „iracionálne“ rozhodnutia v porovnaní s rozhodnutiami, ktoré by urobila hypoteticky pozorná a obozretná osoba, keďže tieto poznatky ukladajú vyššiu potrebu chrániť spotrebiteľov v prípade nebezpečenstva kognitívneho ovplyvňovania, vyskytujúceho sa v modernej dynamike trhu čoraz častejšie?
2. Môže sa obchodná praktika sama osebe považovať za agresívnu, keď z dôvodu rámcovania informácií (*framing*) sa voľba môže javiť ako povinná a bez iných alternatív, so zreteľom na článok 6 ods. 1 smernice..., ktorý považuje za klamlivú obchodnú praktiku, ktorá akýmkoľvek spôsobom, „vrátane celkového prevedenia“, uvádza do omylu alebo je spôsobilá viesť do omylu priemerného spotrebiteľa?
3. Odôvodňuje smernica o nekalých obchodných praktikách právomoc národného úradu pre hospodársku súťaž a trh [po zistení existencie nebezpečenstva psychologického ovplyvňovania v súvislosti so: 1. stavom odkázanosti, v ktorom sa záujemcovia o úver zvyčajne nachádzajú, 2. zložitou zmlúv predložených na podpísanie spotrebiteľovi, 3. súbežnosťou ponuky predloženej ako jeden celok, 4. krátkou lehotou na podpísanie ponuky] na stanovenie výnimky zo zásady možnosti viazania predaja poistných produktov s predajom nesúvisiacich finančných produktov určením sedemdnového časového odstupu medzi uzatvorením oboch zmlúv?
4. Bráni smernica (EÚ) 2016/97 ⁽²⁾, najmä jej článok 24 ods. 3, v súvislosti s uvedenou represívnou právomocou týkajúcou sa agresívnych obchodných praktík, prijatiu opatrenia Úradom pre dohľad nad hospodárskou súťažou a trhom (AGCM) prijatého na základe článku 2 písm. d) a j) a článkov 4, 8 a 9 smernice 2005/29/ES a vnútroštátnych vykonávacích právnych predpisov po zamietnutí ponuky na prijatie záväzku v nadväznosti na odmietnutie spoločnosti poskytujúcej investičné služby v prípade krízového predaja finančného produktu a poistného produktu, ktorý nesúvisí s finančným produktom, a v prípade existencie nebezpečenstva ovplyvňovania spotrebiteľa vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, ktoré možno vyvodit' aj zo zložitosti dokumentácie, ktorá sa má preskúmať, na poskytnutie sedemdnového časového odstupu medzi formuláciou viazanej ponuky a podpísaním poistnej zmluvy?
5. Môže uznanie jednoduchého viazania finančného a poistného produktu za agresívnu praktiku viesť k nepovolenému regulačnému aktu, čo by však nevedlo k preneseniu dôkazného bremena (náročného na splnenie) na obchodníka (a nie na AGCM, ako by to malo byť) preukázať, že nejde o agresívnu praktiku v rozpore so smernicou 2005/29/ES (keďže citovaná smernica neumožňuje členským štátom prijať prísnejšie opatrenia, ako sú v nej definované ani na účely zabezpečenia vyššej úrovne ochrany spotrebiteľa), alebo takéto prenesenie dôkazného bremena neexistuje, pretože na základe objektívnych prvkov existuje konkrétne nebezpečenstvo podmieňovania spotrebiteľa odkázaného na úver pri zohľadnení zložitosti viazanej ponuky?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97 z 20. januára 2016 o distribúcii poistenia (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 26, 2016, s. 19).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko)
20. októbra 2022 – Ente Cambiano Società cooperativa per azioni/Agenzia delle Entrate

(Vec C-660/22)

(2023/C 24/38)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte suprema di cassazione

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Ente Cambiano Società cooperativa per azioni

Odporca: Agenzia delle Entrate

Prejudiciálna otázka

Bránia články 63 a nasledujúce a články 101, 102, 120 a 173 ZFEÚ vnútroštátnej právnej úprave, ktorá rovnako ako článok 2 ods. 3b a 3c zákonného dekrétu č. 18 zo 14. februára 2016, zmeneného a doplneného zákonom č. 49 z 8. apríla 2016, v znení, ktoré sa z časového hľadiska vzťahuje na prejednávajúcu vec, podmieňuje možnosť družstevných úverových bánk s čistým vlastným imanom vyšším ako dvesto miliónov eur k 31. decembru 2015 namiesto vzniku členstva v skupine previesť svoj bankový podnik na akciovú spoločnosť, aj novozaloženú, oprávnenú vykonávať bankovú činnosť, a zmeniť vlastné stanovky s cieľom vylúčiť výkon bankových činností a súbežne zachovať ustanovenia týkajúce sa vzájomnosti uvedené v článku 2514 Občianskeho zákonníka, pri súčasnom zarúčení služieb členom potrebných na zachovanie vzťahu s preberajúcou akciovou spoločnosťou, ako aj na vzdelávanie a informovanie o otázkach sporenia a podpory programov pomoci, úhradou sumy vo výške 20 % čistého vlastného imania k 31. decembru 2015?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Düsseldorf (Nemecko)
8. novembra 2022 – S.Ö./Stadt Duisburg**

(Vec C-684/22)

(2023/C 24/39)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: S.Ö.

Žalovaný: Stadt Duisburg

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 20 ZFEÚ ustanoveniu, ktoré stanovuje, že v prípade dobrovoľného nadobudnutia (neprivilegovaného) štátneho občianstva tretieho štátu dochádza zo zákona k strate štátneho občianstva členského štátu, a teda aj občianstva Únie, ak sa individuálne preskúmanie dôsledkov tejto straty uskutoční len v prípade, ak dotknutý cudzinec predtým podal žiadosť o udelenie povolenia na zachovanie štátneho občianstva a tejto žiadosti sa pred nadobudnutím štátneho občianstva iného štátu vyhovie?
2. V prípade, ak treba na prvú otázku odpovedať záporne, má sa článok 20 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že v konaní o udelení povolenia na zachovanie štátneho občianstva sa nemôžu stanoviť nijaké podmienky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k tomu, že posúdenie individuálnej situácie dotknutej osoby, ako aj jej rodiny sa so zreteľom na dôsledky straty postavenia občana Únie neuskutoční alebo nevykoná dostatočne dôsledne?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Düsseldorf (Nemecko)
8. novembra 2022 – N.Ö. a M.Ö./Stadt Wuppertal**

(Vec C-685/22)

(2023/C 24/40)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Düsseldorf